

วรรณกรรมไทย

วรรณกรรมไทยปัจจุบันถือกำเนิดขึ้นในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว แต่เพราะได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมของตะวันตก ส่งผลให้เกิดการวิวัฒนาการวรรณกรรมแบ่งเป็น 7 ยุคสมัย ได้แก่

ยุคเริ่มแรก-ที่มาของวรรณกรรมแปลและแปลง (พ.ศ. 2443 – 2469)

ช่วงนี้เป็นช่วงปลายสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวต่อเนื่องมาถึงสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยเปลี่ยนจากการเขียนแนวร้อยกรองมาเป็นร้อยแก้วตามแนวอิทธิพลตะวันตก

ยุครุ่งอรุณ – ที่มาของวรรณกรรมไทยแนวจินตนิยม (พ.ศ. 2470 – 2475)

ช่วงนี้ที่หนังสือพิมพ์มีบทบาทในการให้การศึกษาและแนะแนวด้านการปกครอง วรรณกรรมในยุคนี้จึงเริ่มเป็นของคนไทยมากขึ้น วรรณกรรมแปลและแปลงน้อยลง เกิดนักเขียนใหม่ๆ

ยุครัฐนิยม – ที่มาของวรรณกรรมแนวก้าวหน้า (พ.ศ. 2476 – 2488)

หลังการเปลี่ยนการปกครองจากระบบการปกครองสมบูรณาญาสิทธิราช สู่ประชาธิปไตย ยุคนี้จึงเป็นถือเป็นยุคเริ่มต้นของการแสดงความคิดเห็นทางมนุษยธรรม ในช่วงของจอมพลป.พิบูลสงคราม ระบบเผด็จการออกพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ซึ่งมีผลในการลดเสรีภาพของนักเขียน

ยุคกบฏสันติภาพ – ที่มาของวรรณกรรมแนวเพื่อชีวิต (พ.ศ. 2489 – 2500)

การเปลี่ยนแปลงทางวรรณกรรมที่เห็นได้ชัดในช่วงนี้คือ แนวคิดเกี่ยวกับ "ศิลปะเพื่อชีวิต" ในปี พ.ศ. 2493 เกิดขบวนการประพันธ์และวงการวิจารณ์ ส่งผลให้นักเขียนหลายคนหันมาสร้างวรรณกรรมเพื่อชีวิต ยุคสมัยแห่งความเจ็บ – ที่มาของวรรณกรรมน้ำเน่า (พ.ศ. 2501 – 2506)

ยุคหลังการปฏิวัติของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี 2501 มีมาตรการรุนแรงปราบปรามผู้ที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับรัฐบาลได้อย่างเด็ดขาดแล้วยังมีผลต่อวรรณกรรมการเมือง ด้วยเหตุนี้วรรณกรรมเพื่อชีวิตต้องชะงักไป วรรณกรรมแนวเพื่อศิลปะก็กลับรุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเภทบันเทิงคดีแนวพาฝัน

ยุคฉันทนาหาความหมาย-ที่มาของวรรณกรรมหนุ่มสาว(พ.ศ. 2507-2515)

นักศึกษากลุ่มหนึ่งเกิดความขัดแย้งทางความคิด พร้อมกันนั้นก็เกิดความกล้าที่จะขัดความเลวร้ายให้หมดสิ้นไป ด้วยเหตุนี้วิธีหนึ่งที่นิสิตนักศึกษาสามารถใช้งานได้คือวรรณกรรม ยุคนี้จึงเป็นยุคของคนรุ่นใหม่ ยุคประชาธิปไตยแบ่งบาน-ที่มาของวรรณกรรมเพื่อประชาชน(พ.ศ. 2516-ปัจจุบัน)

หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 เป็นยุคที่เรียกว่า ประชาธิปไตย แบ่งบาน งานสร้างสรรค์ในแนวทางเพื่อชีวิตได้รับความสนใจจากผู้อ่านเป็นมาก ในระยะเวลาต่อมาประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงคณะบริหารประเทศถึง 3 ชุดแต่วรรณกรรมก็ยังคงมีบรรยากาศที่ราบรื่นเหมือนเดิมความก้าวหน้าทั้งทางรูปแบบและ

เนื้อหาของวรรณกรรมในยุคนี้จะเห็นได้ชัดในงานเขียนประเภทเรื่องสั้น ทั้งนี้คงเป็นเพราะ เรื่องสั้นสามารถนำเสนอแนวคิดได้กะทัดรัดและกระชับ ตรงเป้าหมายสมบูรณ์กว่าเรื่องยาว

วรรณกรรม เป็นผลงานที่เกิดจากการคิด และจินตนาการ โดยทั่วไปแล้ว จะแบ่งวรรณกรรมเป็น 2 ประเภท คือ วรรณกรรมลายลักษณ์ เป็นวรรณกรรมที่บันทึกเป็นตัวหนังสือ หรือ ลายลักษณ์อักษร และ วรรณกรรมมุขปาฐะ เป็นวรรณกรรมที่เล่าด้วยปาก ไม่ได้จดบันทึก อาทิเช่น ตำนานพื้นบ้านต่างๆ วรรณกรรมไทยแบ่งออกได้ 2 ชนิด คือ ร้อยแก้ว และ ร้อยกรอง

รางวัลซีไรต์ (S.E.A. Write) เป็นรางวัลที่มอบให้แก่วรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน ที่มอบให้นักเขียนหรือกวีในกลุ่มประเทศอาเซียน ถูกก่อตั้งขึ้นปี พ.ศ. 2522 ณ ปัจจุบันมีวรรณกรรมที่ได้รับรางวัลซีไรต์มีทั้งหมด 43 เล่ม อาทิ เช่น ลูกอีสาน เพียงความเคลื่อนไหว ขุนทอง...เจ้าจะกลับเมื่อฟ้าสาง คำพิพากษานาฏกรรมบนลานกว้าง ซอยเดียวกัน ฯลฯ